

11.3.2002

1084/4/00

Ratkaisija: Oikeusasiamies Riitta-Leena Paunio

Esittelijä: Esittelijä Juha Niemelä

VAKUUTUSYHTIÖN MENETTELY YKSILÖLLISTÄ VARHAISELÄKETTÄ KOSKEVASSA ASIASSA

1

KANTELU

A arvostelee eduskunnan oikeusasiamiehelle 27.4.2000 osoittamassaan kantelukirjoituksessa Keskinäisen Eläkevakuutusyhtiö Ilmarisen (jäljempänä Ilmarinen) menettelyä yksilöllistä varhaiseläkettä koskevassa asiassaan.

A kertoo saaneensa Ilmariselta 11.10.1999 kielteisen päätöksen eläkehakemukseensa. Päätöstä koskevassa ratkaisumuistiossa on A:n mukaan ilmeisesti asian ratkaisuun osallistuneen lääkärin nimikirjaimet --- . A kertoo, että hänelle ei ole kerrottu kyseisen asiantuntijalääkärin nimeä, mutta asiantuntijalääkäri on hänen tietämänsä mukaan ortopedi. Hän ihmettelee, kuinka ortopedi on voinut kumota kahden reumatologin lausunnot. Lisäksi hän arvostelee Ilmarisen ja myös eläkelautakunnan päätöksen perusteluja. A:n mielestä Ilmarinen on tiukentanut yksilöllistä varhaiseläkettä koskevaa ratkaisukäytäntöään, vaikka lainsäädännössä ei ole tapahtunut muutoksia.

Kanteluunsa A on liittänyt Ilmarisen 11.10.1999 ja eläkelautakunnan 5.4.2000 antamat päätökset muistioineen.

2

SELVITYS

Ilmarinen toimitti pyynnöstäni selvityksen ja antoi lausuntonsa 21.11.2000.

Niiden johdosta 25.1.2001 antamassaan vastineessa A korostaa, että hänen on oikeusturvansa kannalta tärkeää saada tietää asiaa käsitelleen lääkärin nimi. Tällä tavalla hän voi kertomansa mukaan selvittää, onko lääkäriillä mitään kytköksiä muutoksenhakuelimiin. A on oheistanut vastineeseensa sosiaali- ja terveysministeri Maija Perhon Helsingin Sanomissa toukokuussa 2000 julkaistun mielipidekirjoituksen, jossa ministeri on todennut näkemyksensä muun muassa sen, että eläkkeenhakijalla on oikeus saada tietää eläkelaitoksen asiantuntijalääkärin nimi.

3

RATKAISU

3.1

Oikeusasiamiehen toimivalta

Oikeusasiamiehen tehtävänä on Suomen perustuslain 109 §:n 1 momentin ja oikeusasiamiehen johtosäännön 1 §:n nojalla valvoa, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset sekä virkamiehet samoin kuin julkisyhteisön työntekijät ja muutkin julkista tehtävää hoitaessaan noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa. Oikeusasiamies ei voi puuttua näiden valvottaviensa ratkaisuihin, jos ne

on tehty harkintavallan puitteissa eikä harkintavaltaa ole käytetty väärin. Oikeusasiamies ei voi myöskään määrätä, miten viranomaisen on ratkaistava sen käsiteltäväksi saatettu asia eikä muutoinkaan vaikuttaa jossakin viranomaisessa vireillä olevan asian ratkaisuun.

Hoitaessaan lakisääteistä eläketurvaa yksityiset työeläkeyhtiöt hoitavat julkista tehtävää ja eläkepäätöksen tekeminen on julkisen vallan käyttöä. Tässä toimessaan yksityiset työeläkeyhtiöt kuuluvat oikeusasiamiehen valvontavaltaan.

3.2

Eläkehakemuksen käsittely ja päätökset

Totean aluksi, että vakuutusosoikeuden kirjaamosta 5.2.2002 saamani tiedon mukaan A:n yksilöllistä varhaiseläkettä koskeva asia on edelleen vireillä vakuutusosoikeudessa.

Mitä tulee A:n yksilöllisen varhaiseläkkeen käsittelyprosessista ja ratkaisukäytännön tiukkenemisestä esittämään yleiseen arvosteluun, totean, että A on esittänyt vastaavaa kritiikkiä Ilmariselle 26.4.2000 osoittamassaan kirjoituksessa. Ilmarisen johtaja Kari Puro on vastannut A:lle 15.5.2000 päivätyllä kirjeellään. Puron vastauskirjeessä on käsitykseni mukaan asianmukaisesti kerrottu muun muassa yksilöllisen varhaiseläkkeen ratkaisussa huomioon otettavia seikkoja sekä arveluja syistä, minkä vuoksi yksilöllistä varhaiseläkettä koskevien hakemusten hylkäysprosentti on kohonnut.

Yksilöllistä varhaiseläkettä koskevien hakemusten hylkäysprosentit ovat olleet usein esillä myös kanteluasioissa. Eduskunnan apulaisoikeusasiamies Pirkko K. Koskinen kiinnitti jo 16.11.1992 antamassaan päätöksessä sosiaali- ja terveysministeriön huomiota hylkäysprosentin kasvuun vuosina 1986-1991. Koska eläkelaitosten ratkaisukäytäntö näytti sen jälkeenkin kehittyneen siten, että hylkäysprosentit olivat kasvaneet, otin asian omana aloitteenani tutkittavakseni ja pyysin 8.3.1996 Eläketurvakeskusta arvioimaan ratkaisukäytännön kehitystä ja sen syitä. Tuolloin saamani selvityksen mukaan hylkäysprosentin kasvua voidaan selittää muun muassa ikä- ja ammattirakenteen muutoksilla, työttömyydellä sekä muutoksilla sairastavuuden rakenteessa. Yksiselitteistä selitystä hylkäysprosentin kasvulle ei tuolloin ilmennyt eikä sellaista ole käsitykseni mukaan hylkäysprosenttiosuuksia tarkastelemalla välttämättä löydettävissäkään. Liitän päätökseeni sanotun yksilöllisiä varhaiseläkkeitä koskevien hakemusten hylkäysprosenttia koskevan päätökseni (31.12.1997, dnro 464/2/96).

Työkyvyttömyyseläkehakemusten käsittely ja ratkaisukäytäntö on ollut esillä myös monissa eduskunnalle esitetyissä kirjallisissa kysymyksissä, esimerkiksi KK 191/2000 vp ja KK 49/2001 vp. Lähetän päätökseni mukana nämä kysymykset sekä sosiaali- ja terveysministeri Maija Perhon niihin antamat vastaukset.

Työkyvyttömyyseläkettä ja yksilöllistä varhaiseläkettä koskevien päätösten perustelut ovat myös olleet useiden kanteluiden kohteena. Otin ne omana aloitteena tutkittavakseni vuonna 1996 (Eduskunnan oikeusasiamiehen kertomus toiminnastaan vuonna 1996 s. 144-146). Myös hakemusten hylkäysprosentin kehitystä käsittelevässä päätöksessäni korostin, että yksilöllisten ja riittävien perustelujen avulla voidaan varmistua ratkaisukäytännön johdonmukaisuudesta ja eläkkeenhakijoiden yhdenvertaisesta kohtelusta. Käsitykseni mukaan päätösten perusteluissa onkin tapahtunut myönteistä kehitystä. Edellä mainituissa vastauksissaan myös ministeri Perho luettelee toimenpiteitä, joita eläkepäätösten perustelujen parantamiseksi on tehty.

Käsitykseni mukaan A:lle annetut eläkepäätökset on perusteltu tavalla, joka täyttää hallintomenettelylain 24 §:n perusteluilta edellyttämät vaatimukset eikä kantelu anna minulle tältä osin aihetta toi-

menpiteisiin. Johtaja Puron kirjeessään mainitsevat seikat ja ministeri Perhon vastauksissaan esittämät näkökohdat huomioon ottaen en katso tämän kantelun yhteydessä aiheelliseksi puuttua tämän enempää myöskään A:n ratkaisukäytäntöä ja eläkehakemusten käsittelyä koskevaan yleiseen arvosteluun.

3.3

Asiantuntijalääkärin nimen ilmoittaminen

3.3.1

Oikeusohjeet

Suomen perustuslain 12 §:n 2 momentin mukaan viranomaisen hallussa olevat asiakirjat ja tallenteet ovat julkisia, jollei niiden julkisuutta ole välttämättömien syiden vuoksi lailla erikseen rajoitettu.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999, jäljempänä julkisuuslaki) 4 §:n 2 momentin mukaan se, mitä viranomaisesta säädetään tässä laissa, koskee myös lain tai asetuksen taikka lain tai asetuksen nojalla annetun säännöksen tai määräyksen perusteella julkista tehtävää hoitavia yhteisöjä, laitoksia, säätiöitä ja yksityisiä henkilöitä niiden käyttäessä julkista valtaa.

Julkisuuslain 3 §:n mukaan laissa säädettyjen tiedonsaantioikeuksien ja viranomaisten velvollisuuksien tarkoituksena on toteuttaa avoimuutta ja hyvää tiedonhallintatapaa viranomaisten toiminnassa sekä antaa yksilöille ja yhteisöille mahdollisuus valvoa julkisen vallan ja julkisten varojen käyttöä, muodostaa vapaasti mielipiteensä sekä vaikuttaa julkisen vallan käyttöön ja valvoa oikeuksiaan ja etujaan.

Lain 12 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada tieto hänestä itsestään viranomaisen asiakirjaan sisältyvistä tiedoista lain 11 §:n 2 ja 3 momentissa säädetyin rajoituksin, jollei laissa toisin säädetä. Hakijalla, valittajalla sekä muulla, jonka oikeutta, etua tai velvollisuutta asia koskee (asianosainen), on oikeus saada asiaa käsittelevältä tai käsitelleeltä viranomaiselta tieto muunkin kuin julkisen asiakirjan sisällöstä, joka voi tai on voinut vaikuttaa hänen asiansa käsittelyyn. Asianosaisella, hänen edustajallaan ja avustajallaan ei ole kuitenkaan edellä tarkoitettua oikeutta asiakirjaan, josta tiedon antaminen olisi vastoin erittäin tärkeää yleistä etua taikka lapsen etua tai muuta erittäin tärkeitä yksityistä etua. Oikeutta ei ole myöskään esittelymuistioon, ratkaisuehdotukseen ja niihin verrattavaan muuhun asian valmistelua varten viranomaisen laatimaan asiakirjaan ennen kuin asian käsittely on kysymyksessä olevassa viranomaisessa päättynyt.

Asiakirjan antamisesta päättämisestä säädetään lain 14 §:ssä. Lainkohdan 1 momentin mukaan viranomaisen asiakirjan antamisesta päättää se viranomainen, jonka hallussa asiakirja on, jollei toisin säädetä. Tiedon antamisesta asiakirjasta, joka on laadittu viranomaisen toimeksiantotehtävää suoritettaessa tai annettu toisen viranomaisen lukuun suoritettavaa tehtävää varten, päättää tehtävän antanut viranomainen, jollei toimeksiannosta muuta johdu.

Tiedon asiakirjan sisällöstä antaa 2 momentin mukaan se viranomaisen henkilöstöön kuuluva, jolle viranomainen on tämän tehtävän määrännyt tai jolle se hänen asemansa ja tehtäviensä vuoksi muuten kuuluu. Lainkohdan 3 momentissa säädetään, että jos virkamies tai muu 2 momentissa tarkoitettu henkilö kieltäytyy antamasta pyydettyä tietoa, hänen on ilmoitettava tiedon pyytäjälle 1) kieltäytymisen syy, 2) annettava tieto siitä, että asia voidaan saattaa viranomaisen ratkaistavaksi, 3) tiedusteltava asian kirjallisesti vireille saattaneelta tiedon pyytäjältä, haluaako hän asian siirrettäväksi viranomaisen ratkaistavaksi sekä 4) annettava tieto käsittelyn johdosta perittävistä maksuista.

Tietojen saantia koskeva asia on lainkohdan 4 momentin mukaan käsiteltävä viivytyksettä, ja tieto julkisesta asiakirjasta on annettava mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään kahden viikon kuluessa siitä, kun viranomaisella on saanut asiakirjan saamista koskevan pyynnön. Jos pyydettyjä asiakirjoja on paljon tai niihin sisältyy salassa pidettäviä osia tai jos muu niihin rinnastettava syy aiheuttaa sen, että asian käsittely ja ratkaisu vaativat erityistoimenpiteitä tai muutoin tavanomaista suuremman työmäärän, asia on ratkaistava ja tieto julkisesta asiakirjasta on annettava viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun viranomaisella on saanut asiakirjan saamista koskevan pyynnön.

Julkisuuslain voimaantulosäännöksen (37 §) mukaan edellä kerrotut määräajat tulevat voimaan 1.1.2003 alkaen. Sitä ennen noudatetaan edellä mainitun kahden viikon sijasta kuukauden ja kuukauden sijasta kahden kuukauden määräaika.

Lain 17 §:n mukaan viranomaisella on tämän lain mukaisia päätöksiä tehdessään ja muutoinkin tehtäviään hoitaessaan velvollinen huolehtimaan siitä, että tietojen saamista viranomaisen toiminnasta ei lain 1 ja 3 § huomioon ottaen rajoiteta ilman asiallista ja laissa säädettyä perustetta eikä enempää kuin suojattavan edun vuoksi on tarpeellista ja että tiedon pyytäjiä kohdellaan tasapuolisesti.

Muutoksenhausta julkisuuslaissa tarkoitettuun päätökseen säädetään lain 33 §:ssä.

3.3.2

Keskinäisen Eläkevakuutusyhtiö Ilmarisen lausunto

Ilmarinen on kieltäytynyt paljastamasta A:lle nimikirjainten --- tarkoittaman asiantuntijalääkärin nimeä. Perusteluissaan yhtiö viittaa edellä mainittuun johtaja Puron 15.5.2000 allekirjoittamaan vastaukseen. Siinä on todettu, että eläkepäätökset ovat Ilmarisen päätöksiä eivätkä koskaan yksittäisen toimihenkilön päätöksiä. Työkyvyttömyyseläkkeissä yksittäinen toimihenkilö ei pysty tekemään koskaan ratkaisua yksin. Tämän vuoksi ratkaisun tekemiseen osallistuneen toimihenkilön henkilöllisyydellä ei Ilmarisen käsityksen mukaan ole ratkaisevaa merkitystä eikä sen julkaisemisesta olisi eläkkeenhakijan oikeusturvan kannalta erityistä hyötyä. Lääketieteellinen asiantuntemus nojaa vakuutuslääketieteelliseen osaamiseen. Lisäksi yhtiössä on usean lääketieteen erikoisalan osaajia, joille kullekin pyritään ohjaamaan juuri hänen erikoisalaansa kuuluvat hakemukset. Ilmarisessa toimiva vakuutuslääkäri soveltaa yhtiön mukaan kliinisen lääketieteen tietoja eläkehakemusten ratkaisussa eikä tavoitteena ole potilaan sairauden hoitaminen vaan yhdenmukainen ratkaisukäytäntö.

Kantelun johdosta antamassaan lausunnossa yhtiö viittaa lisäksi sosiaali- ja terveysministeriön tietosuojavaltuutetulle 9.10.1997 antamaan lausuntoon sekä Eläketurvakeskuksen tietosuojatyöryhmän 8.3.1999 päivätyyn, niin ikään tietosuojavaltuutetulle lähetettyyn, muistioon. Niissä on päädytty siihen, ettei ole olemassa perusteita sille, että asiantuntijalääkärin nimi pitäisi antaa hakijalle tiedoksi. Ilmarinen on todennut toimineensa ministeriön lausunnosta ilmenevän ohjeen mukaisesti.

3.3.3

Sosiaali- ja terveysministeriön selvitys

Sosiaali- ja terveysministeriön vakuutusosaston ylitarkastajan Maritta Hirven puhelimitse 5.2.2002 antaman tiedon mukaan apulaisoikeuskansleri oli pyytänyt erään kantelun johdosta ministeriöltä lausuntoa työeläkeyhtiön asiantuntijalääkärin nimen ilmoittamisesta. Ministeriö oli antanut tämän lausuntonsa 15.2.2001. Olen hankkinut nähtäväkseni apulaisoikeuskanslerin päätöksen ja siihen liittyvän ministeriön apulaisoikeuskanslerille antaman lausunnon. Siinä ministeriö on todennut, että aikaisemman ministeriön kannanoton jälkeen voimaan tulleen julkisuuslain yleistavoitteena on lisätä viranomaisten toiminnan avoimuutta. Lausunnossa on sen jälkeen selostettu julkisuuslain sään-

nöksiä (vrt. jakso 3.3.1). Apulaisoikeuskanslerin päätökseen on kirjattu ministeriön sanotuista säännöksistä tekemä johtopäätös seuraavasti:

"Ministeriön mukaan eläkkeenhakijan lakisääteistä eläkeoikeutta koskevien eläkelaitoksen päätösasiakirjojen ns. käsittelylehti ja asiantuntijalääkärin käsittelylehdelle hakijan terveydentilasta tekemät lääketieteelliset merkinnät ja arviot ovat asianosaisjulkisuuden piirissä.

Edellä olevan perusteella ministeriö katsoo, että asianosaisella, hänen edustajallaan ja avustajallaan on eläkelaitoksen päätöksen antamisen jälkeen oikeus saada eläkelaitokselta tieto eläkeasian ratkaisuun osallistuneen asiantuntijalääkärin nimestä."

A:n kanteluasiassa on myös kyse asiantuntijalääkärin nimen ilmoittamisesta ja ylitarkastaja Hirvi on viitannut ministeriön apulaisoikeuskanslerille 15.2.2001 antamaan lausuntoon. Tähän nähden katson, että nyt ratkaistavana olevan kantelun johdosta ei ole tarpeen hankkia enää erikseen ministeriön lausuntoa.

3.3.4

Asian arviointia

Sosiaali- ja terveysministeriö on siis muuttanut kantaansa siitä, mikä sillä oli tietosuojavaltuutetulle antamassaan lausunnossa vuonna 1997. Käsitykseni mukaan myös eläkehakemuksia käsittelevien laitosten ja yhtiöiden käytännöt ovat saattaneet vaihdella. Esimerkiksi Valtiokonttori ilmoitti 20.5.1999 eräessä kanteluasiassa antamassaan selvityksessä antavansa asiantuntijalääkärin nimen tiedoksi asianosaiselle aina sitä kysyttäessä. Valtiokonttori ilmoitti lisäksi valmistelewansa menettelyä, jossa asian lääketieteellisestä arvioinnista kiinnostunut hakija ohjataan ristiriitaisissa tilanteissa keskustelemaan Valtiokonttorin yllilääkärin kanssa, joka voi selvittää yhtiön lääketieteellisen kannanoton perusteita. Käsitykseni mukaan tämä menettely on sopusoinnussa palveluperiaatteen kanssa. Valtiokonttori on siis ottanut sosiaali- ja terveysministeriön vuonna 1997 antamasta lausunnosta poikkeavan käytännön jo ennen julkisuuslain voimaantuloa.

Julkisuuslaki ei anna nimenomaista vastausta käsittelymuistioissa nimikirjaimien suojissa esiintyvien henkilöiden henkilöllisyyden ilmoittamiseen. Kyse on julkisuuslain tulkinnasta. Tässä tulkinnassa on otettava huomioon se, että perustuslakimme lähtökohtana on julkisuusperiaate. Perusoikeusuudistusta koskevan hallituksen esityksen (HE 309/1993 vp) mukaan riittävä julkisuus luo omalta osaltaan edellytyksiä yksilön osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksille samoin kuin valvontaan ja viranomaistoiminnan valvonnalle ja kritiikille. Juuri mahdollisuus viranomaistoiminnan valvontaan ja arviointiin edellyttää nähdäkseni sitä, että asianosaisella tulee olla oikeus saada häntä koskevaan ratkaisuun osallistuneen asiantuntijalääkärin nimi tietoonsa. Julkisen vallan käytön nauttiman luottamuksen kannalta on tärkeää muun muassa se, että asianosaiselle avautuu mahdollisuus omalta osaltaan valvoa sitä, että hänen asiaansa osallistunut ei ole ollut esteellinen sitä käsittelemään.

Myös julkisuuslain lähtökohtana on avoimuuden ja julkisuuden korostaminen. Asianosaisella on oikeus saada tieto häntä itseään koskevista tiedoista tietyin julkisuuslaissa (11 § 2 ja 3 momentti) säädetyin rajoituksin, ellei laissa toisin säädetä. Julkisuusperiaatteesta poikkeamiseen oikeuttavia seikkoja on käsitykseni mukaan tulkittava suppeasti. Esimerkiksi asiantuntijalääkärin nimeä ei käsitykseni mukaan tule pitää salassa pelkästään sillä perusteella, että nimen julkaiseminen saattaa asettaa lääkäriin alttiiksi etuuden hakijoiden yhteydenotoille. Käsitykseni mukaan luottamusta julkiseen valtaan voidaan lisätä avoimuudella. Avoimuus edellyttää puolestaan sitä, että julkista valtaa käyttävät esiintyvät omilla nimillään.

Edellä sanotuilla perusteilla katson, että lähtökohtana on eläkkeenhakijan oikeus saada tietoonsa hänen asiansa ratkaisuun osallistuneen asiantuntijalääkärin nimi, kuten myös kaikkien muiden henkilöiden, jotka ovat osallistuneet eläkeasian ratkaisun tekoon. Käsitykseni mukaan tämän oikeuden toteutumista ei saa myöskään käytännössä vaikeuttaa.

Johtaja Puron A:lle antamassa vastauksessa on vedottu siihen, että eläkepäätökset ovat Ilmarisen päätöksiä eivätkä koskaan yksittäisen toimihenkilön päätöksiä. Päätöksentekoon osallistuneiden henkilöiden henkilöllisyyksillä ei välttämättä olekaan päätöksen lopputuloksen kannalta olennaista merkitystä. Eläkkeenhakijalla on lain turvaama oikeus saattaa asiansa muutoksenhakuteitse asianomaisen eläkelautakunnan käsiteltäväksi eikä yksittäinen toimihenkilö käsitykseni mukaan voi juurikaan selitellä päätöksen sisältöä. Siihen ei toisaalta pitäisi olla edes tarvetta, mikäli päätös on perusteltu asianmukaisesti.

Eläkelaitosten päätöksentekomenettely ei käsitykseni mukaan saa johtaa eläkkeenhakijan kannalta siihen, että ratkaisun tekoon osallistuneet kieltäytyvät keskustelemasta hänen kanssaan ja vetoavat siihen, että kyse on eläkelaitoksen antamasta päätöksestä. Hyvään hallintoon kuuluvan palveluperiaatteen mukaisesti eläkkeenhakijalla tulee käsitykseni mukaan olla mahdollisuus keskustella ja saada tietoja saamastaan päätöksestä. Eläkelaitoksen puolelta tällaisena yhteyshenkilönä on ensisijaisesti eläkehakemuksen käsitelijä. Esimerkiksi Ilmarisen päätöksessä ilmoitetaan eläkkeenhakijalle, keneltä hän voi saada lisätietoja päätöksestä. Tämän lisäksi eläkkeenhakijalla tulee käsitykseni mukaan olla mahdollisuus keskustella myös päätökseen liittyvästä lääketieteellisestä arvioinnista eläkelaitoksen palveluksessa olevan lääkärin kanssa. Luontevinta nähdäkseni olisi, että eläkkeenhakijalla olisi mahdollisuus keskustella juuri hänen asiaansa käsitelleen lääkärin kanssa. Mutta käsitykseni mukaan myös muun muassa järjestelmä, jossa ratkaisujen lääketieteellistä puolta selvittää tarvittaessa eläkelaitoksen ylilääkäri, toteuttaa palveluperiaatetta.

Käsitykseni mukaan eläkelaitosten tulisi harkita sitä, että ne antaisivat päätöksessään eläkkeenhakijan tietoon myös asian lääketieteellistä arviointia koskeviin tiedusteluihin vastaavan lääkärin nimen. Tällä tavalla eläkelaitokset voisivat lisätä niiden päätöksentekoa kohtaan tunnettua luottamusta. Muutoksenhakuasteiden päätöksissä lääkärijäsenten nimet ovat nykyisin näkyvissä.

3.4

Toimenpiteet

A:lla on mahdollisuus pyytää Ilmariselta päätös asiantuntijalääkärin nimen saamista koskevaan pyyntöönsä. Tähän päätökseen on mahdollisuus hakea muutosta julkisuuslain 33 §:ssä säädetyin tavoin. A voi myös saattaa asian henkilötietolain (523/1999) näkökulmasta tutkittavaksi tietosuojavaltuutetulle, joka voi antaa velvoittavia määräyksiä. Oikeusasiamies sen sijaan ei voi toimivaltansa puitteissa määrätä Ilmarista paljastamaan asiantuntijalääkärinsä henkilöllisyyttä.

Edellä kerrotun perusteella kantelu ei anna minulle aihetta muuhun kuin että lähetän päätökseni Ilmariselle ja saatan sen tietoon edellä kerrotut käsitykseni asiantuntijalääkärin nimen ilmoittamisesta sekä myös sosiaali- ja terveysministeriön vuonna 2001 asiaan ottaman kannan. Lisäksi totean, että myös Eläketurvakeskus on työeläkelaitoksille 27.11.2001 antamassaan yleiskirjeessä A 27/2001 antanut ohjeita asiakirja ja -asianosaisjulkisuudesta. Parhaillaan on myös sosiaali- ja terveysministeriössä vireillä hanke (STM 0639:00) työeläkejärjestelmän tietojen antamista, saamista ja salassapitoa koskevien säännösten tarkistamiseksi henkilötieto- ja julkisuuslakien säännösten mukaiseksi. Lähetän päätökseni tiedoksi myös sosiaali- ja terveysministeriölle.

Kantelukirjoituksen ja vastineen liitteet palautetaan A:lle.